

Udskriftsdato: 24. december 2025

AFG nr 9299 af 25/01/2022 (Gældende)

Affaldsavgift - Fritagelse for registreringspligt - Afgiftsfri deponering af affald

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 21-0811922

Affaldsafgift - Fritagelse for registreringspligt - Afgiftsfri deponering af affald

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at spørger kunne indrette et specialdeponi efter affaldsafgiftslovens § 11, stk. 5 til afgiftsfri deponering af forurenede jord oven på en enhed, der var del af et eksisterende affaldsregistreret anlæg, og hvor der blev deponeret blandet afgiftspligtigt affald. Adskillelse med et armeringsnet i forhold til andet afgiftspligtigt affald kunne ikke anses for tilstrækkeligt.

Skatterådsmøde 25. januar 2022 - SKM2022. 134. SR

Spørgsmål

1. Kan spørger indrette et specialdeponi til afgiftsfri deponering af forurenede jord oven på et eksisterende depot?

Svar

1. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger er et fælleskommunalt selskab. Spørger ejer Miljøcenter X, hvor der udover deponi også er mellemoplag af brandbart og sortering af affald.

Spørger ønsker svar på, om det er muligt at indrette et specialdepot (og dermed afgiftsfrit område) til deponering af forurenede jord oven på et eksisterende depot til deponering af blandet affald. Specialdepotet tænkes indrettet som et særskilt afgrænset område oven på deponiet, opbygget på følgende måde:

- Området opbygges særskilt og afgrænses af jordvolde. På indersiden af depotet og op af jordvoldene, vil der blive udlagt armeringsnet
- Der udlægges armeringsnet i bunden af cellen som afgrænsning til eksisterende deponi
- Jorden indvejes på anlæggets godkendte brovægt, og der udfyldes en affaldsdeklaration med tilhørende analyser som dokumentation
- Der vil på området kunne blive deponeret forurenede jord i hele selvstændige læs (og ikke andet anvisningspligtigt affald) op til godkendte slutaftækningskote på det areal, som er afgrænset som specialdepot

Miljøcenter X har miljøgodkendelse til at modtage fraktionen ikke-genanvendeligt forurenede jord, som ikke er forurenede med stoffer over farlighedskriteriet EAK-kode 17 05 04 og EAK 17 05 08.

Spørger vil deponere følgende fraktioner i specialdeponiet:

Bygnings- og nedrivningsaffald (herunder opgravet jord fra forurenede grunde)	17 05 04	Jord og sten, bortset fra affald henhørende under 17 05 03
	17 05 08	Ballast fra banespor, bortset fra affald henhørende under 17 05 07

Det er oplyst, at der er tale om, at jorden kan være forurenede klassificeret som klasse 2 og klasse 3. Klasse 2 og klasse 3 jord er lettere forurenede metal- og olieforurenede jord.

Der vil aldrig komme jord, som er forurenede over farlighedskriteriet. Jorden vil heller ikke indeholde andre affaldstyper. Det er kun jord i selvstændige læs.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det er spørgers opfattelse, at affaldet vil være adskilt, samt at der i dag anvendes en tilsvarende adskillelse ved deponering af PCB-affald, hvilket er accepteret af miljømyndighederne.

Spørgers høringssvar

MiljøcenterX er i dag godkendt til at modtage forurennet jord, som ligeledes er klassificeret som blandet affald. Affaldet deponeres sammen med andet affald hvorfor der svares afgift på 475 kr. pr. tons oven i taksten. Spørger modtager meget små mængder forurennet jord, da denne i dag transporteres over meget lange strækninger til steder, hvor det er mulighed for at deponere jorden uden afgift. Dette er absolut ikke hensigtsmæssigt hverken klima- eller miljømæssigt.

Det er korrekt, som Skattestyrelsen skriver, at Miljøcenter X er registreringspligtigt, men det har tidligere ikke været noget problem i lignende sager at have "ikke-afgiftspligtige områder" lokaliseret på registreringspligtige anlæg.

Et eksempel er f.eks. afgiftsfri deponering af shredderaffald på farlige enheder. Ligeledes er der eksempler på eksisterende deponeringsanlæg (som også modtager andet afgiftspligtigt affald), der har celler hvor der kan deponeres forurennet jord i specialdepot uden der skal svares afgift. Præmissen er at affaldet er klart adskilt vha. hegn eller jordvolde - ligesom der tilsvarende foreslås i nærværende sag.

Miljøcenter X modtager i dag genanvendeligt affald (anvisningspligtigt affald) til sortering og afsætning på den samme registreringspligtige virksomhed (lokalitet), som der ikke svares afgift af. Dette mener spørger ikke er et matrikulært problem, og det kan nemt administreres via. samme indkørsel og vægtsystem, og er normal praksis rundt om på hovedparten af landets 39 aktive deponeringsanlæg.

Spørger ser tillige eksempler på biaktiviteter der er etableret direkte oven på et tidligere "ikke slutaftdækket og afmeldt" deponi alene adskilt af f.eks. 30 cm grus - og dette er helt uproblematisk driftsmæssigt og i forhold til registreringspligten (afgiftssvar).

I sagen V. L. B-2171-10 AVV-Affaldsselskabet Vendsyssel Vest I/S (adv. Bjarne L. Ditlevsen) mod Skatteministeriet, fremgår det på (side 21), at man sagtens kan have svaret afgift af affald, der er henlagt under f.eks. en genanvendelsesplads, og at dette ikke er en hindring for at etablere aktiviteter oven på - dvs. en fysisk og klar adskillelse af aktiviteterne. Det er alene registreringstidspunktet, der bør tages i betragtning, ligesom der bør gælde i denne sag.

Skattestyrelsen skriver, at armeringsnet ikke sammenlignelig med fysisk adskillelse som ved brug af hegn, herunder flytbare hegn, jordvold samt naturlig adskillelse som fx en bæk, men denne fysiske adskillelse som når man f.eks. etablerer en asbest- eller PCB-celle oven på en eksisterende celle godtages af miljømyndighederne. Cellen er i dag udlagt med et midlertidigt afdækningslag på mellem 30 cm til 1m tykkelse, hvorfor der er tale om en klar fysisk afgrænsning.

Spørger mener, at der i nærværende sag er tale om etablering af et anlæg, der vil være afgrænset fysisk både nedad mod tidligere deponeret affald og øvrige affaldsaktiviteter via voldanlæg/hegn. spørger mener derfor, at Skattestyrelsen tager fejl, og håber de tager sagen op til fornyet vurdering og tager spørgers bemærkninger med i betragtning.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger kan indrette et specialdepot til afgiftsfri deponering af forurennet jord oven på et eksisterende depot.

Spørgers anlæg er registreringspligtigt efter affaldsafgiftsloven, da spørger modtager blandet afgiftspligtigt affald til deponering, jf. affaldsafgiftslovens § 11.

Begrundelse

Cellen til forurennet jord vil være direkte beliggende oven på en del af en aktiv enhed til deponering af blandet affald. Resten af enheden vil fortsat modtage blandet affald til deponering. Nedadtil vil cellen være afgrænset i forhold til andet affald ved en armeringsnet. I siderne vil blive etableret volde.

Der skal betales afgift af affald, der tilføres en registreringspligtig virksomhed, jf. affaldsafgiftslovens § 9, stk. 1. Virksomheder og anlæg, der til deponering modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres, jf. § 11, stk. 1. Afgiften udgør 475 kr. pr. ton affald, der afleveres til deponering, jf. § 10, stk. 1.

Anlæg, som til deponering modtager olie-, kemikalie- eller tungmetallforurennet jord og oprensningssedimenter, er fritaget for registreringspligten. Det er en betingelse for registreringsfritagelsen, at det pågældende anlæg ikke modtager andet anvisningspligtigt affald, jf. affaldsafgiftslovens § 11, stk. 5 og 6.

Følgende fremgår af Den juridiske vejledning afsnit E. A. 7.3.4 Virksomheder og anlæg omfattet af reglerne:

"Betingelser for fritagelse for registrering

Det er en betingelse for registreringsfritagelsen, at det pågældende anlæg ikke modtager andet anvisningspligtigt affald. Se AFFAL § 11, stk. 6.

Efter praksis accepteres afgiftsfri tilførsel til specialdepoter, der er etableret i forbindelse med en registreringspligtig virksomhed, hvis der er en skarp adskillelse mellem specialdepotet og den registreringspligtige virksomhed.

(...)

Ved adskillelse mellem en registreringspligtige virksomhed og et genanvendelsesanlæg eller et specialdepot, er det i særlig grad de fysiske forhold, der er afgørende. Eksempler på accepteret adskillelse er hegn, herunder flytbare hegn, jordvold samt naturlig adskillelse som fx en bæk."

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at spørgers celle til forurennet jord ikke opfylder betingelserne for fritagelsen for registrering efter affaldsafgiftslovens § 11, stk. 5 og 6, da der ikke er tale om et adskilt anlæg, som kan undtages for registreringspligten. Det er Skattestyrelsens opfattelse, at cellen vil være en del af den eksisterende deponeringsenhed og dermed en del af det registreringspligtige anlæg.

Endvidere er adskillelse ved brug af armeringsnet ikke sammenlignelig med fysisk adskillelse som ved brug af hegn, herunder flytbare hegn, jordvold samt naturlig adskillelse som fx en bæk.

Da spørgers celle til deponering af forurennet jord således vil være en del af det registreringspligtige anlæg, skal der efter Skattestyrelsens opfattelse betales afgift ved deponering af forurennet jord, jf. affaldsafgiftslovens § 9, stk. 1.

Spørger henviser i sit høringssvar til SKM2014. 43. VLR, hvor jord blev tilført med henblik på rensning og genanvendelse, og ikke til deponering. Affald til rensning og genanvendelse er ikke omfattet afgiftspligten efter affaldsafgiftsloven. Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at SKM2014. 43. VLR ikke er relevant for nærværende sag.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Affaldsafgiftslovens §§ 9-11

§ 9 Der skal betales afgift af affald, der tilføres en registreringspligtig virksomhed.

Stk. 2. Fritaget for afgift er:

Afgiftssats

§ 10

Afgiften udgør 475 kr. pr. ton affald, der afleveres til deponering. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt.

Registrerede virksomheder

§ 11

Virksomheder og anlæg, der til deponering modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Specielle deponeringsanlæg til farligt affald skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

(...)

Stk. 5. Fritaget for registrering er

- 1) anlæg til deponering af olie-, kemikalie- eller tungmetalforurenede jord og oprensningssedimenter og
- 2) anlæg til deponering af jord fra afvaskning af roer.

Stk. 6. Det er en betingelse for registreringsfritagelsen, at det pågældende anlæg ikke modtager andet anvisningspligtigt affald."

Praksis

Den juridiske vejledning afsnit E. A. 7.3.4 Virksomheder og anlæg omfattet af reglerne:

"Betingelser for fritagelse for registrering

Det er en betingelse for registreringsfritagelsen, at det pågældende anlæg ikke modtager andet anvisningspligtigt affald. Se AFFAL § 11, stk. 6.

Efter praksis accepteres afgiftsfri tilførsel til specialdepoter, der er etableret i forbindelse med en registreringspligtig virksomhed, hvis der er en skarp adskillelse mellem specialdepotet og den registreringspligtige virksomhed.

En betingelse for, at et genanvendelsesanlæg kan holdes uden for afgiftspligten er, at anlægget ikke er en integreret del af et deponi. Hvis genanvendelsesanlægget drives i tilknytning til et affaldsdeponi, er det et krav, at genbrugsmaterialet holdes skarpt adskilt fra det afgiftspligtige affald.

Ved adskillelse mellem en registreringspligtige virksomhed og et genanvendelsesanlæg eller et specialdeponi, er det i særlig grad de fysiske forhold, der er afgørende. Eksempler på accepteret adskillelse er hegn, herunder flytbare hegn, jordvold samt naturlig adskillelse som fx en bæk."

SKM2014. 43. VLR

Sagen drejede sig om, hvorvidt affaldsselskabet var forpligtet til at betale affaldsafgift, jf. affaldsafgiftslovens § 9, stk. 1, jf. § 11, stk. 1 af 12.183 tons olieforurenede jord, som var tilført affaldsselskabets miljøanlæg H1. 1 i perioden 1. januar 1997 til 17. februar 2000.

Den pågældende jord var blevet rensat og var tilført de voldanlæg, der omgav det samlede anlæg, som både omfattede områder henlagt til deponi og miljøbehandlingsanlæg. Under retssagen blev der indhentet syn og skøn, og skønsmanden fastslog, at den olieforurenede jord, inden den blev brugt til etablering af voldanlæggene, var blevet rensat i et sådant omfang, at jorden kunne anses for "ren" (til fri genanvendelse). Spørgsmålet i sagen var herefter kun, hvorvidt miljøanlægget qua dets indretning og opbygning, herunder mangel på tilstrækkelig adskillelse de enkelte afsnit imellem, i afgiftsmæssig forstand var omfattet af Affaldsselskabet H1 I/S's registreringspligtige affaldsdeponivirksomhed.

Landsretten gav sagsøgeren medhold, idet landsretten fandt, at udsagnet i Told- og Skattestyrelsens vejledning om affaldsafgift 1992, side 9, 4. afsnit, hvorefter det som betingelse for at holde genanvendelsesanlæg uden for afgiftspligten kræves, at anlægget ikke er en integreret del af et deponi/forbrændingsanlæg, ikke har klar hjemmel i loven, og at det heller ikke - på grundlag af de under sagen fremkomne oplysninger - kunne lægges til grund, at en sådan betingelse faktisk var blevet konsekvent håndhævet i praksis.